

ลำดับที่ ๑๓

เข้านิพพานเป็นและนิพพานตาย ตลอดจนสู่ศุภยาบสู่ศุภละเอียด

วิธีเข้านิพพานเป็น นิพพานตาย

ประกอบดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระโสดา เป็นปฐมฌาน
ประกอบดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสกิทาคามี เป็น
ทุติยฌาน

ประกอบดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอนาคามี เป็น
ตติยฌาน

ประกอบดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอรหันต์ เป็น
จตุตถฌาน

ประกอบเหตุว่างของปฐมฌาน เป็นอากาสนัญ-
จายตนะฌาน

ประกอบรู้ในเหตุว่างของทุติยฌาน เป็นวิญญาณัญ-
จายตนะฌาน

ประกอบรู้ที่ละเอียดในเหตุว่างของตติยमान เป็น
อากิญจัญญายตนะमान

ประกอบรู้ที่ไม่รู้ที่ใช้ในเหตุว่างของจตุตถमान เป็นเนว
ลัญญานาลัญญายตนะमान

แล้วเดินสมาบัติทั้ง ๘ นี้ ๗ เที้ยว ตกสุญญ เข้านิพพาน
ในศูนย์กลางกายมนุษย์ เรียกว่า นิพพานเป็นของมนุษย์

เดินสมาบัติในนิพพานเป็นของมนุษย์อีก ๗ เที้ยว ตก
สุญญ เข้านิพพานในศูนย์กลางกายมนุษย์ ซึ่งเรียกว่า นิพพาน
ตายของมนุษย์

เดินสมาบัติในนิพพานตายของมนุษย์อีก ๗ เที้ยว ตก
สุญญ เข้านิพพานเป็นของทิพย์ ซึ่งอยู่ในศูนย์กลางกายทิพย์

เดินสมาบัติอีก ๗ เที้ยว ตกสุญญ เข้านิพพานตายของ
ทิพย์ ซึ่งอยู่ในศูนย์กลางกายทิพย์

แล้วเดินสมาบัติอีก ๗ เที้ยว ตกสุญญ เข้านิพพานเป็น
ของกายรูปพรหม ซึ่งอยู่ในศูนย์กลางกายรูปพรหม

เดินสมาบัติอีก ๗ เที้ยว ตกสุญญ เข้านิพพานตายใน
ศูนย์กลางกายรูปพรหม

เดินสมาบัติอีก ๗ เที้ยว ตกสู่ญ เข้านิพพานเป็นใน
ศูนย์กลางกายอรุปรพรม

เดินสมาบัติอีก ๗ เที้ยว ตกสู่ญ เข้านิพพานตายใน
ศูนย์กลางภพอรุปรพรม เช่นนี้เรื่อยเข้าไปจนสุดละเอียด แล้ว
ถอยออกมาแบบเดียวกับเวลาเข้าไป

พอถึงมนุษย์ก็ถอยออกไปจนสุดหยาบ เช่นนี้เรียกว่า
เข้านิพพานเป็นและนิพพานตายจนสุดหยาบสุดละเอียด